



### *Zahid Avşar ELOĞLU*

#### **GECƏ YAĞIŞI**

Hörükdən qırılmış köhlənlər kimi,  
 Buludlar toqquşur, ıldırım çaxır.  
 Gürşadlar ələnir şəffaf zər kimi,  
 Göylərin ağzından sanki, od yağır.

Qırıb, parçalayır qaranlıqları,  
 Şimşəklər hey çaxır, hey çaxır hələ.  
 Təbiət gecənin bu oğlan çağı,  
 Döyüşür səhərin həsrəti ilə...

#### **GÖY GURULTUSU**

İki qara bulud qarşılaşanda,  
 Sanki, bir cəngavər qılıncı sındı.  
 Təbiət diksinib qalxdı yuxudan,  
 Gərnəşdi, belinin quluncu sındı.

#### **NƏNƏM XALI TOXUYUR**

Nənəm xalı toxuyur -  
 Hər çeşnisi bir çəmən,  
 Hər ilməsi bir çiçək,  
 Nənəm xalı toxuyur -  
 Yeddi dünya, yeddi rəng.  
 Nənəm xalı toxuyur -  
 Toxuduqca xalıda  
 Cavanşirin, Babəkin,  
 Koroğlunun nərəsi,  
 Nizaminin arzusu,  
 Haqq yolunda soyulan,

Nəsiminin haqq səsi.  
 Füzulinin sevgisi,  
 Eşqi, ruhu yaşayar.  
 Orda Mirzə Cəlilin  
 kinayəsi, Sabirin  
 gülüşü var, dərdi var.  
 Nənəm xalı toxuyur-  
 Burla Xatın həyalı,  
 Nigar, Həcər qeyrətli,  
 Bədi, Sevil boyalı.  
 Nənəm xalı toxuyur -  
 "Cəngi", "Qatar", "Heyratı",  
 Əsrlərin sükutu,  
 Əsrlərin fəryadı.  
 Nənəm xalı toxuyur -  
 Nağıllaşır babalar,  
 Doğmalaşır millətlər,  
 Doğmalaşır obalar.  
 Nənəm xalı toxuyur -  
 Bir-birindən qənirsiz,  
 Gah oğluna pay verir,  
 Gah nəvəsinə cehiz...

### ŞİMŞƏKLƏR

Deyən, babam bu gecə,  
 Öz polad dəryazını,  
 Buludla ovxarlayır.  
 Göylər qılınc sıyırır,  
 Qatı qaranlıqları  
 Doğram-doğram doğrayır.  
 Təbiət nərildəyir,  
 İmkan vermir göylərə,  
 Bulud ərişlərini,  
 Düzə ilmə-ilməyə.  
 Bəlkə, bəlkə, gözəllik,  
 Əl atıb gecələrin,  
 Başlayıb yaxasını  
 Şırım-şırım sökməyə...

### GƏL SƏN

Bəyaz saçlarıma qış çəkəndə əl,  
 Sazaq nəğməsinə deyəndə, gəl sən.  
 Başımın üstünü kəsəndə əcəl,  
 Fələk qamətini əyəndə, gəl sən.

Bir dərin ümmanam, təlatümdəyəm,  
 Tüstüm duman olub, göylərə dəyəm,  
 Bir dadsız, bir duzsuz, bir kal meyvəyəm,  
 Ömür yetişəndə, dəyəndə, gəl sən.

Lələsindən ayrı düşmüş Kərəm mən,  
Yazılmamış ağır dərđəm, sərəm mən,  
Kimsə öz eşqindən, məhəbbətindən  
Yanımda özünü öyəndə, gəl sən.

Məhəbbət dünyamda basılmaz qala,  
Qoyma ki, gözlərim yollarda qala,  
Əllərində əsa, iz sala-sala,  
Ölüm astanamı döyəndə, gəl sən.

### MƏRC DAŞI

Bu dağların o üzündə bir daş var,  
Divəyində buludların göz yaşı.  
Dövrəsində dövrə vurur qarğalar,  
Bu qarğalar bayquşların qardaşı.

Oğuz oğlu qaldıranda bu daşı  
Ayaqları yerə batıb dizəcən.  
Yüz illərdi, min illərdi eyyy... yaşı,  
Sınaqlardan keçib gəlib bizəcən.

Əcəm oğlu çox sınaııb gücünü,  
Şalvarını tuta-tuta qaçıbdı.  
Qayış kəsib balağını, dizini,  
Abırını, həyasını açıbdı.

Bu daş ki var - "Mərc daşı"dı, əyilməz,  
Gecə-gündüz köç yolunu gözləyir.  
Topa qoyub atsalar da yeyilməz,  
Öz yurdunun ərənini gözləyir.

### QALOŞLU ADAM

Allah sənə rəhmət eləsin,  
"Qaloşlu adam".  
Allah sənə rəhmət eləsin, -  
"Qaloşlu adam"ı yazıb yaradan.  
Bu, "Qaloş" ki var,  
Nəsli yaman çoxalıb.  
Mənim də "dost"larımdan  
neçəsi təzə "qaloş" alıb...

*Ağcabədi*